

Nr 30.

Av herr **Pettersson** i Rosta m. fl., angående vissa åtgärder till främjande av odlingen av varråg och vårvete samt matpotatis.

I det avspärrade läge vi befinna oss på grund av kriget äro vi för vår livsmedelsförsörjning nu hänvisade till vad vi själva kunna producera. De två senaste årens felslagna skördar, framför allt å brödsädesspannmålen, ha medfört, att de tillgängliga reservlagren, särskilt å brödsäd, tömts och försörjningsläget härigenom ytterligare försämrats. Om så olyckligt skulle hända, att även årets skörd misslyckades, så torde detta innebära en verklig katastrof för hela folkförsörjningen.

I detta läge synas alla åtgärder böra vidtagas för att utan tidsutdräkt odla sådana grödor, som utan att behöva passera den animaliska produktionen direkt kunna användas till människoföda. Det är likaledes av vikt att genom en ökning av produktionen bereda möjlighet för uppläggande av nya reservlager. Det är framförallt odling av råg, vete samt potatis som här åsyftas.

Trots de lovande utsikterna, som höstsåden gett vid handen, kan befaras att genom det islager, som nu täcker fälten, synnerligast i Väst-Sverige, höstsåden kan gå ut på grund av isbränna. För att möta en sådan eventualitet och för att säkra behovet av vete och råg är det av största vikt att stimulera till ökad odling av varråg och vårvete. Odlingen av dessa sädeslag ger dock som bekant låga kärnskördar och är därför med gällande priser icke lönande. För att fylla den brödsädesreserv, som uppenbarligen är av nöden, måste dock odlaren tillförsäkras ett pris som minskar risken för att odlingen kan bli direkt förlustbringande. Ett inlösningspris av 35 kronor per deciton för varråg och vårvete, att gälla för innevarande års odling, synes därför påkallat.

Även när det gäller utökning av potatisodlingen synas vissa åtgärder böra vidtagas. Potatisen är en växt som icke blott kan odlas över hela landet utan även med fördel kan användas både till människoföda, djurutfodring och till tekniska ändamål. Ett eventuellt överskott härav bör alltså även kunna utnyttjas såväl till en ökad svinuppfödning som även för mjölkdjuren. I likhet med vad som skett för att stimulera till ökad odling av höstsäd synes en anordning med vissa arealpremier för odling av matpotatis böra genomföras. En arealpremie av exempelvis 3 kronor per ar intill högst 50 ar, tillhörande samma odlare, synes i nuvarande läge vara en förnuftig åtgärd. Härigenom skulle även de konsumenter som odla s. k. koloniland stimuleras till ökad självförsörjning.

Genom ett bifall till dessa förslag skulle helt säkert folkförsörjningen för kommande konsumtionsår tillföras värdefulla tillskott av viktiga livsmedel.

Vi föreslå därför,

att riksdagen måtte besluta *dels* att fastställa ett inlösningspris å 1942 års skörd av varråg och vårveve av 35 kronor per deciton, *dels* att odlare av matpotatis må erhålla en arealpremie av 3 kronor per ar intill högst 50 ar tillhörande samma odlare.

Stockholm den 17 januari 1942.

Ivar Pettersson
i Rosta.

Sven Andersson,
Vigelsbo.

Osc. Werner.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

Gustav Hallagård.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Otto Wallén.

Nestor Hammarlund.